

לן, אם אפזר לךען עליין, הצעת
משאלת הוואת מחייתם אותנו פלאה
את כל מסכני בוננו לפרטם הפלוי
שם שאנו צובדים בה, לא קתת
שיגרו אותנו באמצעות הדרכך. הצעה
וואת סחיבת ערות ופערות, אבל
מי לא נס מהחיית חוסר בהלה בתובנה.
שלחן שדים נט פטוקים בקרע
הארץ הוואת, שאי אפזר לךען יענור אותנו
סתומות, עשיינו לךען אונזין מתנווע
החיי של הארץ עד שאין לה עתיד. יט
אלא אם יתנו לנו גראן בתובנה, יש לנו גראן
לפי זיקרים ובצעי ברית, יש לנו גראן
דעת טען, יש לנו כלו גראן נישק פוליטיים.
אי אפזר לךען אונזין, ועם כל העדר
כזו את הצעה ואת חובת הערות
והבעירות, עליינו להזהר מבלחה ומפ-
דונות הצעה הוואת. עליינו גם לחש-
סן כל משמר מלמעט את כווננו העז-
ר ומלזון בעמדות ובוגיות. שרבניון
לן, צליחון אנחנו: שפעון ושון ברי-
גאנן גאנזונג פוליטיים.

ונזנָה בחרבַת העמְרוֹת האַלְהָה, זוּתָר
פָּתָה, בִּיתָם לְפָטְרוֹת מִלְחָמָתָנוּ - חֲמָרוֹת
נִצָּה, וְשֵׁם כְּיוֹם בַּתְּרוֹן צְבָאנוּ מִחְזָקָות,
הַמְתָּלוּקָות הָזָאת מִאִיָּתָ קָדוֹם בְּלִעְלָה
אֲתָרוֹת הַמְתָּהָרֶת הַצְּיוּנִי שָׁלָנוּ וְעַל שְׁלָלִי
סּוֹתָה אַדְנָנוּ. עַצְם פְּטוּרָנוּ שֶׁל מִחְנָה צִוְּרָה
נִי הַמְתָּרוֹן בַּתְּרוֹן הַסְּתָדוֹת צִוְּנִית
עַזְלָמִית אַחֲת זוֹן דָּבָר נְרוֹלָה לֹא רַק
בְּשִׂבְול חִיוּ הַמְנוּסִים וְהַרְגַּשְׁתָוּ הַעֲזָר
סִיטָה, הַסּוֹרִירָה, שְׁלַח הַעַם הַיְהוּדִי, אַלְא
פִּוּסָמָה שְׁלַח הַסְּתָדוֹת זוּ וְשֶׁל אֲחָרוֹת
זוּ בְתֻובָה, הוּא נְשָׁק פּוֹלִיטִי בְּבִיר
שְׁלָנוּ, שְׁנָם בּוּ אָסָר לְזֹוּג. אַוְלָם הַנְּשָׁק
הוּה קִים לְשֵׁם פָּעוֹלה. עַם כָּל הַשָּׁמָיִם
רַה עַל אֲחָדוֹת הַמְתָּהָרֶת, עַלינוּ לְהַתָּאִמֵּן
לְהַגְּיעַ בְּכָל שָׁלָבָל שְׁלַח הַתְּפִתְחָות הַעֲנִינִים
לְאֲשָׁרוֹת שְׁלַח מְצֹוָה. חֹובָה עַלְנוּ לְעַזְלָת
שְׁוֹת זֹאת בַּתְּרוֹן מְבָסִיסִים שְׁלַח אֲחָדוֹת,
אַוְלָם אָךְ זָרָק לְפָנֵן הַאֲחָדוֹת לֹא נְבוֹל
לְהַסְּתָלָק מְפִזְזָלָה.

מְאֹם כֵּה עֲשָׂה בְּקִנְגֶּסֶת חַתְּרִין.
מִתְּנַךְ סְכִימָם שֶׁן שְׁטוּרָת אֲחִידות
פְּנִימִית הַצָּלִיל הַקִּינְגֶּסֶת לְהַעֲלוֹת אֶת
הַגְּנוּדָר וְאֶת הַתְּנוּגָה שֶׁלְּהַלְּבָד
שֶׁל פָּעָלָה בְּפָעָלָה, הוּא. נַדְּךָ וְשֶׁן
פָּזָלָה בְּוּרְכָתָה פְּשִׁיטָה חַוּאוֹת שְׁנַתָּן
הַקִּינְגֶּסֶת לְהַנְּחָתָה. וְאַשְׁר הַהֲנָהָה שָׂוקָה
דָת וְחַשְׁׂרוֹד בְּמִזְרָת בְּגַלְּתָה; וְעַל הַבְּנִי
תָה לְפָלָא אַחֲרָיו. הַחֲזָדָה הַרְאָשָׁׂוֹנָה
חִיא עַמְּדָה עַל הַמְּנָדָר, עַל מְרָאָה תְּקִבָּה
עַל מְלוֹא תְּבִנָּה-חַזְיוֹנָה. הַחֲזָדָה הַשְׁמִינִית
נִיה הִיא,
שֶׁל הַקְּסָתָה מִדְּנָה וְתוֹדוֹת בְּחַדְּךָ מִארְיָן
יִשְׁׁוֹאָל בְּדִי שָׁאָשֵׁר יְהִי לְתִזְוֹעָה
לְהַבְּרִיעָן בְּשָׁאָלָה — לְקַבֵּל אֶת הַתְּכִינָה
או לְדוֹרוֹתָה. מַה וְאֵת אַסְמָתָה לְפָרָד לֹא יְהִי
אֶת סְוִים הַאֲמָשָׂרוֹת? הַדָּבָר לֹא יְהִי
בְּלִי הַתְּכִינָות אֲסֻטִיבִיתִים. אֵי אֲשֶׁר
לְהַבְּרִיעָן לְגַבֵּי תְּכִינָה: הַמִּדְּנָה מִבְּלִי
שְׁתָהָא לְגַוְתָּה הַהֲרָה בִּי הַתְּכִינָה שְׁלָמִינִי
נו הִיא הַטוֹּבה בַּיוֹתָר שָׁאָפָר לְהַשְׁגָּה,
וְאֵי אֲשֶׁר לְהַגְּעָה לְהַכְּרָתָה זוֹ בְּלִי הַתְּ
אֲסֻצָּות אֲסֻטִיבִיתִים. עַזְיָה הַצְּנָתָה שָׁאָלָות
בְּלִדְבָּרָלֹא נִגְעָשׂ לְבִזְרוֹד הַתְּכִינָות. מְלָאָי
חַהְרוֹתָה הַזָּאת שֶׁל הַקִּינְגֶּסֶת מְדוֹבָּר
אֶת הַהֲנָהָה לְפָעָולָה.

לה — במקורה עיש נסינה — כי אם
לאן היה נסגרה האם נסינה זו ח'א
נסינה מהמדינה למדינתו, ולא למגדרת
בנסגרת פורטיות בלבד, אלא חורה
בחשיבותה לטלווא תבני חוץינו של המנדט
רט או שוויה נסינה לטילזון ולהיוסנו
של המנדט ואם ישנה סכנה כזו,
סבירה שבוגרנו יהיה גלחם בה כל הבוטח,
אל נזכה לסייע במי יידרנו לנסינה

נעם את העצמות בפערן אנטון לדרחתן ב-1917. אנטון היה מלחמת צבאיו שלנו נתנה לנו את כל משאלת לבנו הצעונית הרטטנוריה לא' דיניה אלא רק בית לאופי — מושם סתום ומעודן לבוגה, ולא התהיבות לה-קיימו אלא רק הבנת פיעז ג', הטס ריגת בבלה הנבלות והתאומים. אבל התו-נוועה שלנו קיבלת את ההצעה הזאת ועשתה ממנה בסיס איזון ג'טולחטה בוליטית ובסיר בקידר ט' בנין. הספר הלבן של 1922 פשיטן בשעתו, בא מלחמה קשה לנו. היה זה נסיגת רציז'נית בשביבני, ואף על פי כן נמציאו רות הדעות על קיוצים והבלוטות שהביאו אותנו עם ערוץ עבדות פוליטיות מרדינה והודו ביטונה. אנטון אהדר שטבניאת הולות המסתובב מ-1917 עד 1937, וש בה, ביטו אנטון היה של העזהה 1937, חישיבות לא יותר מחרה מתחשיבות של העתודה 1917. מכאן שאכן לנו לחשיט מידינו את הניש הזה ואנו ננו פסיע פאהרים להשתטוט מידינו. אלא חובה עליינו לנדרך אותן לאוצר בורי הניש שלנו, לאונת הדזוניו של התנועה הציונית, להשתטט בו לפני מوطן ובתוכנו כשם שאנו משתמשים בבר' הנש הקודמים, עד שמהלך הדברים יראה לנו, איך ב' נתקע עדיף מאחרים לסתוך מלחמתן, וככאן מספנה שעליינו לסתוך על נזונותה בהזחיקת שלנו, במידה שמתה-קמתנו באח' ליה' בטי' פומבו, אך הגענו מלחיקות זו לרעה בנסיבות הובתן, אף דבדיעות הצעונית שדן נבמי תונען בוחרת.

אינני מדבר כאן בשם מהייבות,
ואיני אדריך לומר שניינו מדבר בשם
שollowים. רצוני רק להזכיר בהופעה
מדועת אהידה בפלוי חוץ ולmekor
זווילן בפניות המעצרבים? יוסוד
בוחנו במערכת, הסדרנית. ערכות עci
שיו אסיפות בארץ אשר העוניות קור-
את להן „אסיפות שollowים“. לא לשם
ויבוכת, אלא לשם קביעה עירבה הנני
לתקן את הנוסחה הזאת ויזמתו אנו
אין אסיפות של שollowים! זו אסיפה,
אחר הנוגאים בהן הם שollowים, ואולם
חקרו — יש בו מהייבות ויתר בו שול-
רים ויש בו אנשים שעוזר לא באן גאנ-

מַה אָוּמְרִים הֵם?

קְתֻבָּה בַּדְמֵבִן

על יסוד הפטמה היהודים למשאר פון אינס פונזון נשא לזרמן שאלת עתיד אנט אנטון ריכרד אנט ורנברג פון

הנשיאות המשמשת לאירועי שטחנות, או
בזכרו של דוד הכהן, או עזין הכהן, מוניה
ו/או אם תרנינה, לא רק תבונת את עזין
הנשיאות ומכובדים נסיבות שולחות מיעזרם או

תפרק עמדות שבסוד צוותה אחותה
— היא הצעיר בוגרתן את נסונתיה
תפקידו של יושבם מונה על כל מוגשים ולבב

— וזה עוזר לנו בזיהוי הכתובות שמשתמש במקורות
למציאת הכתובות שמייצרת, כי היא
החויה בפינה זו בפונטיניותם.

בְּשַׁבָּעָה לִידֵי מֶלֶךְ וְלִידֵי בָּתְמָנָה
יְמִינָה הַמְּעִזָּה. חֲמָס עַדְמָשָׂתָה
צְדִיקָה מְשֻׁבָּחָה זו — סְלָמָן אַתָּה חָאָר

הה איזט אונט אַל גָּזְבָּן אַתְּ שְׂמֵחַ אָהָר
בקסם שָׁוֹא שֶׁל טְבָנָה בְּרוּ דְּהַטְּבָנָה
בְּתַחַת מִזְבֵּחַ אֲמַגְּשָׁה אַתְּ הַבָּשָׂר הַדָּבָר שְׁבָרָן

פְּדוּנִית הַצִּיּוֹנָה ע' ז' הַמִּבְרָה ע' בְּדִינָה הַחֲדִידָה וְבָנָה שְׁלָמָה בֶּן־בָּנָה צְבָא נָתָן בְּנָעֵן
פְּדוּנִים הַזְּהָרִים וְבָנָה שְׁלָמָה בֶּן־בָּנָה צְבָא נָתָן בְּנָעֵן
פְּדוּנִים הַזְּהָרִים וְבָנָה שְׁלָמָה בֶּן־בָּנָה צְבָא נָתָן בְּנָעֵן

של הביצת עלה לפני מילא יבנה הרים הרים הרים עם התנתקות נס-
עדים, שארם נודם של אהינו הנוצץ
את גן הנבל פולחן פולחן פולחן

הספּרָה בְּאַרְצָן וְשִׁבְעָה שְׁמֶרֶת אֵם מִנְחָה עֲשֵׂה מִלְחָמָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקּוֹדֶשׁ
בְּדָרְתָּה נִתְּנָה דְּבָרָךְ בְּאַזְנוֹתָה — כִּי אֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִבְרָגָתָה שְׁמֶרֶת

(נאום בכינוס היישובים גמצן)

שְׁמוּרָה, א' שֶׁבֶט תְּרִצָּה)

13

אָז נִזְמַן כִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבָּן מִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי אָנָּוּ מִנְדְּבָרִים וְכִי בְּשָׂעָרָה נִזְמַן
בְּנֵי שְׁעָרָה וְכִי בְּנֵי תְּמִימָה מִלְּבָדָם,
בְּנֵי עֲזָרָה, בְּנֵי גָּדָה שְׁמַרְתָּם דְּרָשָׁתָה,
בְּנֵי אַשְׁרָה מִשְׁמָרָה; בְּנֵי יְהֻדָּה וְכִי בְּנֵי
בְּנֵי חֶרְשָׁן בְּנֵי הַיּוֹם הַאֲלֹהִים וְכִי
בְּנֵי צָרָבָן; בְּנֵי יְהוּדָה מִפְּדוּתָם בְּנֵי
בְּנֵי יְהוּדָה וְכִי בְּנֵי אֶחָדָה מִתְּהִלָּתָם
בְּנֵי יְהוּדָה מִתְּהִלָּתָם בְּנֵי יְהוּדָה וְכִי בְּנֵי
בְּנֵי יְהוּדָה אֲנָוּ בְּנֵי קָרְבָּן מִשְׁמֶרֶת וְכִי
בְּנֵי שְׁמָרָה מִרְיָם בְּנֵי יְהוּדָה וְכִי
בְּנֵי גָּלְעָן בְּנֵי מִתְּהִלָּתָם אֲמָעָם בְּנֵי
בְּנֵי יְהוּדָה וְכִי בְּנֵי קָרְבָּן מִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי יְהוּדָה וְכִי בְּנֵי קָרְבָּן מִשְׁמֶרֶת

הנשאלה. ליד מזגד זה, הנקרא 'הטבחה' נמצאת שchapelle של אדריכל העשוי היה — ג'וזף אט האן מן בוצ'ריה הפלביל', שי הארי על ידו. התוצאות ממשטר הגזירות לפוליטוון.

יש עוד מספק שאלות שאנן מתחבבבים בימי בון — שאלת המשטר המסתמן במפלצתו של הארייך אם מצוקה מישק החדרה מחייבת להתייחס לו בתרון, ענייני מטבח הנזעמים להצעה ולחקלאות בבלגיה, שאלות מוניציפליות שנערכבו במשר צבאים, שאלות נורמלם של אטינן גאנז אים באירוע ואירועם בו רשות החקלאים — זו אלה הם עניינים ובעיות שחי אונן אותם לאני: חינוך, חינוך דין, אשראי בוגרנו פולני, הוועדה המדינית ואישר המשרפת מפדרת החקלאות על מנת המערץ דין זה מתקן הסמכות על אונן נובּר בר שבו נסצ'את הארייך, עי אונן נובּר, תיון תיון היישוב חמוץ התונן בימי משללו.

אבל גם בענין החזמת גאנז השולטן, אם שא בון לא אונן לא, אונן מטרת אונן מוחבנת גאנז עונסן, כי אם אונן התפלגהן כי הרדיפות הלאן לא נישען, חזאלמה דיאן מה אונן בענטוונן חייבים יאנזון, שאלת זו מחייבת בענין לא רק מחלוקת הינה גאנז אונשים ובענלים כבשלאן, ואונן, שאלת העדרה פקביין את נורן העדרה חמי דיניות שבת אונן עומדים.

הגד תמורה יונדרין, במשר עשרים השנה 1917 עד 1987. מה היה נשקנו הפלוטני ב-1917 וב-1918, כאשר שליחינו נלחמו עי חזנות הצהרת בלפור, באשר החופשי גאנז שולחן גו היחסוטרו העברית, הקישר החיטוטו של העם העברי עם הארץ, תביעת זכות נורן עי הארץ, מצט עמנו בונלה בעם בון בון בית ותפקידו נחיה בונה יצירות. בון אלה היו מושיעים מושפעים — מושעים, של זברונות קדושים, אוננות, שיאופות, הקנות. אבל היה, סבר אונן ישב באירן יישוארן, של שעבדת פיקומו היה עד שטן ולודן בון, אבל זה היה עבדו של סטן ולא שן עמדת בוח עצמי. עי' תביעות אונן בזעורה מיסיבות היחסוטרו מוסיפות השנהו את מונלה הונבות היזנלאו בית הדאשונה שלון, אונן הסתעפנו בעזם ההוישן הזה או אונן הוספנו לתבען סבלו לעשות, לא היה מיליה וזה עומדת לנו בשעת טבחון, אם הוא מתיקית בידינו עד עבשו ימשמשת גם ביזם יסוד איתן למלהמתן, חרוי זה משום שער יסודה בעלנו ובונין, ובאשר הוצענו בזאת 1987 פאני בון דין פוליטי, שוב נוקקנו גאנל אונט בלוי גאנש, שוב נולקנו את פרשת היחסוטרו שלון והברנו על הקישר בין העם העברי לבין ארץו ותינגן את מצוקה ישראל. כל אונט הברים אשר אמר וויצמן ב-1917 באלנדון, אשר אמר הוא ואמר סוקיון המנוח בسنة 1918 בזארום, הור עלייהם ווינצ'ן ב-1987 בירושלים במשנה בונה, מפני שמצוות ושבעל גברה, מפני שהלהת והתשואה של העם העברי לא-ברן. החדש היה בפני אשר אותו לא יוביל